

תת"ע 8375/06 - אゾלאי אייל נגד מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדירה

תת"ע 8375-06-17 מדינת ישראל נ' אゾלאי אייל
תיק חיצוני: 90507711373

מספר בקשה: 9

בפני	כבד השופטת עידית פלאד
מבקש	אゾלאי אייל
נגד	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה
משיבה	

החלטה

1. בפני בקשה הנאשם לפסיקת הוצאות, בעקבות ביטולם, בהסכמה, של כתבי האישום בתיקים 17-06-8375 ו-17-06-8369, בעיריות של נהיגה במהירות מופרצת, וזאת לאחר קבלת בקשה ב"כ המבקש לביטול פסקי דין שניינו בהיעדר המבקש, בנסיבות בהן נטען כי הינו קורבן להתחזות וגניבת זהות.

רקע:

2. כנגד הנאשם הוגשו ביום 16.6.17 כתבי אישום בתיק 17-06-8375 ובתיק 17-06-8369 בגין עבירות של נהיגה במהירות מופרצת מתאריך 26.2.17 ומータרך 31.3.17, שנאכפו באמצעות מצלה; ובהיעדר התיציבות הנאשם, שפט הנאשם בהיעדרו בתאריכים 25.1.18, 2.8.17 ו-18.2.

3. בתאריך 7.4.22 הגיע המבקש, באמצעות ב"כ, בקשה לביטול פסקי הדין, מן הטעם שנטען כי הנאשם הינו תושב ארה"ב, ובשנת 2017 נגנהה זהותו, ונרכש הרכב (בו בוצעו העבירות דן) על שמו, ולמבקש אין כל זיקה לרכב ולא נהג בו, והוא לא ביצע את העבירות נשוא כתבי האישום.

4. עמדת המאשימה נדחתה מעט לעת, בנסיבות בהן נטען כי מדובר במבקש אשר בעניינו תיקים נוספים, והדברים טעונים בדיקה מול היחידות השונות, יש צורך לקבל עדמת גורמים בכירים בחטיבת התביעות בשיטתו הפרקליטות האזרחי, אשר מטפלת בתביעה אזרחים שהוגשה ויש בה רלבנטיות גם להלכים דן; ובמסגרת ההליך האזרחי התקיימו דיונים והוצע מתווה להסכמות, שיישליך גם על התיקים דן; ועמדת המאשימה קשורה ושלובה בעמדת הפרקליטות ביחס להליך האזרחי, וזה טרם נתקבלה; ולמעט ישיבה ראשונה מיום 20.6.22 ישיבה נוספת מיום

עמוד 1

17.11.22 אשר התקיימו בנסיבות ב"כ המבוקש, הדיונים (ימים 21.7.22, 11.9.22, 20.10.22) התקיימו במעמד המאשימה בלבד.

5. ביום 27.10.22 הגישה ב"כ המבוקש התנגדות לבקשת הארכת מועד ובקשה לקבלת החלטה, ובקשה להוצאות נוכחות המדינה ומישת ההליך, בהתאם לטעיף 80 לחוק (כאמור בבקשתה נוספת מיום 16.11.22). בתגובה המאשימה מיום 15.11.22 נטען, כי עדמת המאשימה באשר לביטול האישומים היא נגזרת של ההליך האזרחי, המלאה ומוטופל ע"י פרקליטות המדינה, ובלא עדמת הפרקליטות ביחס להליך המתנהל לא יכולה להיות המאשימה לקבל החלטה בדבר חזרה מאישום, שכן חזרה מאישום על בסיס הנטען בטרם תתקבל עדמת הפרקליטות בהליך האזרחי יש בו כדי להשפיע על ההליך שם ועל כלל ההליכים המשפטיים שננקטו נגד המבוקש; וכי עתה בנסיבות המאשימה להודיע על ביטול האישומים, והודעה על כך נמסרה למבוקש, אולם המבוקש עומד על תשלום הוצאות, דרישת טענות המבוקש ולשם גיבוש עדמה סופית, שכן לביטול פסקי הדין בחולף כ-4 שנים בטענה של התוצאות או זיוף השכלות רוחב באשר לכל ההליכים המשפטיים הרלבנטיים לאותה תקופה, ומכאן נדרשה בחינה מדויקת ושיתופ פעולה אל מול גורמים שונים.

6. בישיבה מיום 17.11.22, בנסיבות ב"כ הצדדים, הוחלט, בהסכמה הצדדים, על ביטולם של פסקי דין שניינו בהיעדר התיצבות הנאשם, ועל ביטול כתבי האישום; ונשמעו טיעוני הצדדים לעניין הוצאות.

7. ב"כ המבוקש חזרה על טענותיה לעניין הוצאות, מן הטעם שנטען, כי הדיון בבקשתה דין נמשך זמן רב, נוכח בקשה המאשימה לכרוך את ההליך האזרחי, שלא לצורך; ונטען כי "הבדיקה לא הייתה אמיתי". המשקנה שהמאשימה הגיעה אליה לא נובעת מבדיקה חדשה" (עמוד 5 שורות 26-25), וכי "העניין היחיד שהמדינה הייתה אמורה לבדוק זה הזיקה של הנאשם לרכב". (עמוד 6 שורה 9).

ב"כ המאשימה טענה, כי "לאורך הזמן אני זאת שבאופן אישי בדקתי את טענות המבוקש מול הפרקליטות האזרחים אשר מנהלת את ההליך האזרחי ובין היתר מול אף התנועה מול משטרת ישראל ומול הפיקוח, נעשו מספר רב של בדיקות ש נעשו וככל שהתקדם הזמן התבגרו דברים נוספים וחדים בכל פעם. אך מכיוון ומדובר בטענות כבדות משקל בעלות השפעה רוחנית כי בהליך האזרחי עומדים ותלויים עוד מספר דוחות. לכן אנחנו כתביעות לא יכולים לקבל החלטה צזו שהיא תהיה יכולה להשפיע על דוחות אחרים." (עמוד 5 שורות 33-29); וכי לאחר שהתקבל עדכון בהליך האזרחי "המלצות אלו עברו לפיקוד בחטיבת התביעות שבחנו את הנוגעים והוחלט כפי שביהם" ש רואה להודיע על חזרה מאישום" (עמוד 6 שורות 1-3); ובכדי למנוע טרטור ועיות דין לנאים אנחנו ביקשנו שהדינאים גם יתקיימו במעמד אחד בכדי שלא יגע לדין סרק. המאשימה פعلا לאורך כל הדרך בצורה מיטה כדי לחתם לבקשת את המענה הנכון והמלא בבקשתו העיקרית שהוא ביטול פסקי דין וחזרה מאישום." (עמוד 6 שורות 6-3).

8. לאחר שבדקתי טיעוני הצדדים, אני סבירה כי דין הבקשתה להידחות.

9. סעיף 80 לחוק העונשין מKEN לנאשם שזכה, או שכתב האישום נגדו בוטל, זכות לעתור לבית המשפט לקבלת

פתרונות ולפסיקת הוצאות.

פסקת פיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין הוא בגדר חרג, ופיצוי זה שומר לנسبות מיוחדות" (ע"פ 5851/19 **מדינת ישראל נ' אהוד אברג'יל** (פורסם בנבו, 02.02.2020)); וכןבע, כי "הכל הוא שלא כל חזרה מאישום או זיכוי יובילו בהכרח לפסקת פיצויים לנאשם או לחוב המאשימה בהוצאות המשפט. פסקת פיצויים או הוצאות משפט כאמור, מכוח סעיף 80 לחוק העונשין, יכולה שתעשה אף ורק בהתקיימותה של אחת משתי חלופות המנויות בסעיף זה - כאשר לא היה יסוד להאשמה"; או בהתקיים "נסיבות אחרות המצדיקות זאת. "" (ע"פ 22/1986 **יהונתן ריבנוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עירית תל אביב**(נבו 15.11.2022) פסקה 13); וראו גם ע"פ 19/853 **מרדי (מורדי) מור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.11.2019)).

10. באשר לעילה הראשונה של "אין יסוד לאשמה" - נקבע, "שהנטל על הטוען כי "לא היה יסוד להאשמה" הוא נטל כבד (ענין מור, בפסקה 7 לפסק דין של השופט ד' ברק ארץ). לשם עמידה בנטל זה נדרש הטוען להראות כי כתוב האישום הוגש ללא בסיס, ככלומר בשל זדון, חוסר תום לב, רשלנות חמורה או אי-סבירות מהותית ובולטות (ראו ענין דבש, בעמ' 89; ענין בוגנים, בפסקה 18 לפסק דין של השופט ח' מלצר)." (ע"פ 22/1986 **יהונתן ריבנוביץ נ' מדינת ישראל - תביעות עירית תל אביב**(נבו 15.11.2022) פסקה 14); ועליה זו "עובדת ביכולת צפיפות היזמי מלכתחילה, שתבחן לאור התשתית הראייתית הקיימת עבור להגשת כתוב האישום." (רע"פ 21/8647 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11).

בעניינו, כאמור, הבקשה לביטול כתבי האישום הוגש מעל 4 שנים לאחר שהמבחן נשפט בהיעדרו; ולא Natürlich, כי כתבי האישום בעניינו הוגשו מלכתחילה ללא בסיס כלשהו, בחוסר תום לב, רשלנות חמורה, בא-סבירות בולטות או בזדון; ולא ניתן לומר, כי בנסיבות העניין, ובהתחשב בשיקולים הרלוונטיים, עניינו של המבחן נכון לגדרי עילה זו.

11. נראה, כי המבחן סומך על עילת הזכאות השנייה, שענינה "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" - נפסק, כי "עלת הזכאות השנייה היא "תנאי גמיש הוא בתחום התרשותו", וככלל נקבע כי הנسبות האמורות בעילה זו נחלקות לשלווה סוגים: (א) נסיבות הליך המשפט (ב) אופי זיכוי של הנאשם (ג) ונסיבותיו האישיות", וכי "עלת הזכאות השנייה אינה גדורה ותחומה במתכוון, שכן טיב כוחה וסמכותה הוא הצדק, והוא אשר ינחה את שיקול דעת בית המשפט. משכך, בעילה זו כל מקרה יבחן לגופו, וכל נסיבות תיקלנה בפני עצמן, באופן המותיר לערכאות שיקול דעת רחב ביישום הנسبות ומבחן המשנה - מלבד שיקבעו מסמורות לאופן "שם העילה". (רע"פ 21/8647 **דניאל אזרד נ' מדינת ישראל** (נבו 28.04.2022) פסקה 11, 13).

אני סבורה, כי בעניינו לא מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות הטלת הוצאות.

המאשימה פירטה את אופן טיפולה בבקשת לביטול פסק דין, והסבירה את הדוחות לצורך בדיקות מול גורמים שונים, ולא התרשםתי כי "הבדיקה לא הייתה אמיתי" כנטען; המאשימה לא התנהלה בזדון, רשלנות או בשירות-לב ובוואדי שלא רדפה את המבחן, ללא כל בסיס, גם אם בסופו של דבר בוטלו כתבי האישום; ולא הוכיחו נזקים אישיים שנגרמו למבחן בשל הדוחות והיקפים, ובכלל זה יש לקחת בחשבון כי הדיונים הנדחים

נקבעו במעמד התביעה בלבד.

12. בכלל נסיבות אלה, אני סבורה כי מקרה זה אינו מצדיק החלטה לפיזוי.

לפיכך, הבקשה נדחתת.

המציאות תמציא את ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' בטבת תשפ"ג, 01 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.